

De brief aan de Hebreëën

1) Auteur

Wie de schrijver is van de brief weten we niet.

Clemens van Rome (omstreeks 95 n. Christus) noemt de brief canoniek (dus behorend tot de geschriften van de Bijbel). Clemens stelt dat de autoriteit van de Apostel er achter staat. Wie die apostel is noemt hij niet.

Tertullianus, een andere kerkvader, noemt Barnabas als auteur en in de 2e eeuw beweert Clemens van Alexandrië dat Paulus de brief in het Hebreeuws heeft geschreven en dat Lukas voor de vertaling naar het Grieks zorgde. Luther en Calvijn twijfelden daaraan. Sindsdien lopen de meningen uiteen.

*Voor Paulus als schrijver spreekt, dat hij een uitstekende kennis van het Oude Testament had en diep inzicht in de dingen die JHWH door Jezus Christus waren geopenbaard. Ook het slot van de brief lijkt Paulinisch.

*Tegen Paulus als schrijver spreekt, dat er in de gedachten ontwikkeling, in de taal en in de zinsopbouw een behoorlijk verschil is tussen deze en de andere brieven op naam van de apostel. De citaten uit het Oude Testament zijn namelijk uit de Septuagint, dat is de eerste vertaling in het Grieks van het Oude testament, terwijl Paulus normaliter de Hebreeuwse versie gebruikte.

We blijven in het ongewisse over de auteur, maar geloven zeker dat JHWH door Zijn Geest ook dit Bijbelboek heeft geïnspireerd.

2) Geadresseerde

Ook hier tasten we in het duister. We weten dat het gelovige Joden geweest zijn (Hb 1:1) en uitstekend waren ingevoerd in het Oude Testament. Ze hebben het evangelie van de apostel zelf ontvangen en waren al langere tijd Christen (Hb 5:12; 10:32). Ze hadden vervolging en lijden doorgemaakt (Hb 10:32-34). Het lijkt erop dat ze in gevaar verkeerden, een geestelijk gevaar, om namelijk terug te keren (tot het Judaïsme) en af te vallen van het geloof en daarbij Christus te verloochenen. We lezen veel vermaningen die daarvoor waarschuwen.

3) Tijd en plaats van ontstaan

Het benoemen van de bevrijding van Timotheüs (Hb 13:23) en het missen van berichten over de vernieling van de tempel en Jeruzalem (70 na Christus) doet vermoeden dat de brief ergens in de jaren 64-67 werd geschreven, vermoedelijk in Italië (Hb 13:24).

4) Typische uitdrukkingen

Wie de brief leest komt onder de indruk van de opbouw, de retoriek en woordkeus. Helder klaar en een logische argumentatie geven deze brief een aparte plek in de Schrift.

Bijzondere uitdrukkingen

1. τελιωθεις (teleiotheis) - volmaakt, volkomen
  - a) De volkomenheid van Jezus Christus (Hb 2:10/ 5:9/ 7:19, 28)
  - b) Onze volkomenheid - mede-erfgenaar (Hb 9:9/ 10:1, 14/ 12:23)
2. αἰῶνος (aionos) - eeuw-eeuwig en daarvan afgeleide samenstellingen
Hb 5:6, 9/ 6:2, 20/ 7:17, 21, 24, 28/ 9:12,14,15/ 13:8, 20
Hb 1:8 eeuwige troon
Hb 5:9 eeuwige zaligheid
Hb 6:2 eeuwig oordeel
Hb 7: 28 eeuwige hogepriester
Hb 9:12 eeuwige verlossing
Hb 9:14 eeuwige Geest
Hb 9:15 eeuwige erfenis
Hb13:20 eeuwig verbond
3. κρείττων (kreittoon)- meer; beter; meerder; meerdere; betere; (superieur) (Hb 1:4/ 7:7, 19, 22/ 8:6/ 9:23/ 10:34/ 11:16, 35, 40/ 12:24). Het gaat dan om een vergelijking. Jezus in Zijn werken en ambt wordt vergeleken met ambten uit het Oude Testament en zijn meerder.
4. μετόχους(metochous) - metgezellen; deelgenoten; deel hebben aan: (Hb 1:9/ 2:14/ 3:1,14/ 6:4/ 10:33/ 12:8/ 13:16/ 14:6).
5. οὐρανοί - οὐρανοῦς (ouranoi - ouranous)— hemel, hemelse. (HB 1:10/ 3:1/ 4:14/ 6:4/ 7:26/ 8:1, 5/ 9: 23, 24/ 10:34/ 11:12, 16/ 12:3, 22, 23,25,26).
6. σωτηρία (soteria) - zaligheid (Hb 1:14/ 2:3,10/ 5:9/ 6:9/ 9:15/ 9:28). Het begrip of woord zaligheid komt op een zeer bepaalde manier naar voren in deze brief. Het gaat om de **toekomstige zaligheid**. Dat is niet de zaligheid die we nu reeds door de Heer hebben, maar de zaligheid die we straks als erfgenamen zullen ontvangen. Wanneer de Heer Zijn gemeente thuishaalt brengt Hij deze zaligheid voor ons mee. Die wordt dan toegevoegd aan de zaligheid die we door onze verlossing nu al hebben. Dat is met Jezus zitten op Zijn troon, de troon van David, om samen met Hem te heersen of regeren. We komen dit uitgangspunt van het woord zaligheid ook op andere manieren en plaatsen tegen b.v. in Rm 13:11 /Rm 8:17 (wanneer we met Hem lijden)/ 1Pet 1:5 / 2Tim 2:12 (met Hem lijden, met Hem heersen)/ Opb 3:21(wie overwint)

5) Doel van de brief

Het doel dat de gelovigen voor ogen wordt geschilderd is de toekomstige zaligheid, de erfenis die we met Jezus Christus krijgen. De gelovigen tot wie deze brief werd gericht dreigen deze toekomstige zaligheid te verspelen. De brief roept hen op dit doel na te jagen en vermaand hen daartoe.

De Heilige Geest, die de schrijver inspireerde gebruikt de geschiedenis van Israël als voorbeeld (1Corinthe 10:6). Het beloofde land lag voor hen waarin ze met JHWH zouden mogen wonen. Zijn troon zou in het land staan en zij zouden Zijn heilig volk wezen en een koninklijk priesterschap mogen vormen.

- *allen schuilden achter het bloed van het lam
- *allen trokken uit Egypte
- *allen werden in de wolk gedoopt
- *allen trokken door de zee
- *ze waren geroepen het land in bezit te nemen
- *ze waren bekeerd en gereinigd

Maar helaas

- slechts een paar, twee, Jozua en Kaleb, hebben standgehouden
- slechts weinigen kwamen het land binnen
- weinigen ontvingen de erfenis
- weinigen heersten over de vijanden
- weinigen ontvingen het heil

Deze geschiedenis wordt ons voor ogen geschilderd en Paulus stelt nadrukkelijk dat dit voor ons tot voorbeeld moet zijn. Ons over wie het einde van de wereldgeschiedenis is gekomen.

1. Waarschuwingen

*De eerste groep waarschuwingen staat in samenhang met wat in Hb 1 geschreven staat over de zoon.

- Hb 2:1/ dat we niet afdrijven
- Hb 3:12/ dat niemand een ongelovig hart heeft
- Hb 3:13/ opdat niemand zich verhardde
- Hb 4:1/ daar niemand achter zal blijven
- Hb 6:12/ opdat niemand traag wordt
- Hb 12:25/ dat gij Hem die spreekt niet afwijst

*De tweede groep waarschuwingen staan in samenhang met de eindoverwinning van JHWH, die we vinden in Hb 12

- HB 12:15/ Dat niemand Gods genade verzuimd en dat er geen bittere wortel opschiet
- Hb 12:15/ niemand onverschillig is als Ezau

Deze waarschuwingen wortelen in de angst dat gelovigen de toekomstige zaligheid zouden kunnen verspelen.

2. Vermaningen

Op dezelfde manier probeert de schrijver door vermaningen de gelovigen op het hoge doel te wijzen en ze aan te sporen, daar alles op in te zetten, om dat doel te bereiken. **Let op:** De redding van onze zonden en de zaligheid van het eeuwige leven in Gods koninkrijk komt niet voort uit onze verdienste, het is volledig gratis door Gods genade.

Die toekomstige zaligheid echter, die we als mede-erfgenaar van Christus ontvangen, **is wel een beloning voor die gelovigen**, die hun leven op aarde als een oprecht christen hebben geleefd. Daartoe zijn de vermaningen.

Laat ons....

a) in relatie tot Gods Zoon en Zijn werk

Hb 4:1/ beducht zijn

Hb 4:11/ ons beïjveren

Hb 4:14/ aan de belijdenis vasthouden

Hb 4:16/ met vrijmoedigheid naderen

Hb 6:1/ doorgaan tot volmaaktheid

b) betreffende een heilig leven

Hb 10:22/ toetreden met een waarachtig hart

Hb 10:23/ aan de belijdenis vasthouden

Hb 10:24/ op elkaar letten

c) betreffende een doelbewust leven

Hb 12:1/ de zonde afleggen

Hb 12:1/ met volharding de wedloop lopen

Hb 12:28/ aan de genade vasthouden

Hb 13:13/ uitgaan en Zijn smaad dragen

6. De openbaring van Jezus Christus

De inhoud van deze brief is Jezus Christus, maar door Hem heen openbaart JHWH Zich:

JHWH spreekt door Hem

JHWH handelt door Hem

JHWH heerst door Hem

Daarmee is deze brief feitelijk nauw verwant aan de evangeliën, daar wordt ons in geleerd dat alles wat onze Heer doet een openbaring is van JHWH. *'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien'* (Johannes 14:9). De onzichtbare God wordt in Christus manifest.

Alles concentreert zich in het woord HOGEPRIESTER (Hb 8:1). Hij is Hogepriester naar de ordening van Melchizedek (Genesis 14:18). Deze Melchizedek was priester en koning van Salem, een dubbelfunctie wat voor de Levitische priesters niet toegestaan was.

Jezus Christus is de vervulling van het OT.

*In het OT zijn de profeten de verkondigers van JHWH's boodschap, Jezus is het Woord van God.

*In het OT heeft de priester de bediening om tot JHWH te brengen op grond van het vergoten bloed van lammeren. Jezus Christus brengt ons tot de Vader door het offer van Zijn eigen bloed.

*In het OT wordt ons de Koning als hoeder van de gerechtigheid en vrede getekend, maar geen enkele koning van Juda of Israël heeft dat waar kunnen maken. Jezus is de Koning en tegelijk Vrededorst en brengt Gerechtigheid die voor JHWH aangenaam en geldend is. Jezus is de vervulling van de

profetische beloften met betrekking tot de Koning en Priester die komen zou. Daarmee is de brief aan de Hebreëen een prachtige brief, een tekening van de Heerlijkheid van JHWH, in en door Jezus onze Verlosser en Leidsman.

7. Indeling

- I. Hb1-10: het doel, de leer, heilsfeitelijk
- II. Hb 10:19-1321 de weg, het leven heilservaring

I. het doel, de leer, heilsfeitelijk

A) De persoon Jezus Christus (Hb 1:1-7:28)

- Hb 1:1-2:18
  - 1. meer dan de engelen (Hb 1:4)
  - Hij is de Zoon van God (Hb 1:4,5)
  - Aansporing: houden aan wat gehoord werd (Hb 2:1)
- Hb 3:1-3:19
  - 2. meer dan Mozes (Hb 3:3)
  - Zoon van het huis (Hb 3:6)
  - Aansporing: Houdt vast (Hb 3:6)
- Hb 4:1-4:13
  - 3. meer dan Jozua
  - Hij brengt eeuwige rust (Hb 4:8,9)
  - Aansporing: ga die rust binnen (Hb 4:11)
- Hb 5:1-5:10
  - 4. meer dan Aäron
  - Hogepriester naar de ordening van Melchizedek (Hb 5:10)
  - Aansporing: tot einde tot vasthouden (Hb 6:10)
- Hb 7:1-7:28
  - 5. Jezus is een betere borg (Hb 7:22)
  - Hij blijft tot in eeuwigheid (Hb 7:24)
  - Aansporing: Ga tot Hem (Hb 725)

B) Het werk van Jezus Christus (Hb 8:1-10:18)

- Hb 8:1-13
  - 1. Een beter testament met betere beloften (Hb 8:6)
- Hb 9:1-28
  - 2. De eeuwige Hogepriester, die eenaal de volmaakte tabernakel is binnengegaan (Hb 9:1-12,24)
- Hb 10:1-18
  - het eeuwig offer bracht (Hb 10:14)

II. de weg, het leven, heilservaring

- Hb 10:19-39
  - 1. vrijmoedigheid om in te gaan (Hb 10:19)
  - Aansporing: werp dan uw vrijmoedigheid niet weg (Hb 10:35)
- Hb 11:1-12:2
  - 2. Leef in geloof (Hb 11:2)
  - Aansporing: Laten we de wedloop lopen (Hb 12:2)
- Hb 12:3-11
  - 3. de bestraffing van de Heer (Hb 12:5,6)
  - Aansporing: wederstaat de zonde (Hb12:3,4)
- Hb 12:12-29
  - 4. Vrede en heiliging (Hb 12:14)
  - Aansporing: God welgevallig zijn (Hb12:28)
- Hb 13:1-25
  - 5. laat broederliefde blijven (Hb 13:1)

Aansporing: naar Hem uitgaan buiten de legerplaats (Hb 13:13)

Sleutelverzen:

Hb 6:1,2 *“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel.”*

Hb 8:1 *“De hoofdzaak nu van de dingen waarover wij spreken, is dit: Zo’n Hogepriester hebben wij, Eén Die Zich heeft gezet aan de rechter hand van de troon van de Majesteit in de hemelen.”*

8. Relatie met Oude Testament

De brief aan de Hebreeën heeft buitengewoon veel verbindingen met het OT, daarin zien we profetie en vervulling alles gecentreerd in Jezus Christus.

“Immers, zovele beloften van God als er zijn, die zijn in Hem ja en in Hem amen, tot verheerlijking van God door ons.” (2Cor.1:20).

Gen 2:2	Hb 4:4
Gen 21:12	Hb 11:18
Gen 22:17	Hb 6:14
Ex 24:8	Hb 9:20
Ex 25:40	Hb 8:5
Deut 4:24	Hb12:29
Deut 32:35,36	Hb 10:30
Jos 1:5	Hb13:5
2 Sam 7:14	Hb 1:5
Spr 3:11	Hb 12:5,6
Jes 8:18	Hb 2:13
Jes 35:3	Hb 12:12
Jer 31:31	Hb 8:7-13/ 10:16
Jer 31:34	Hb 10:17
Hab 2:4	Hb 10:38
Hag 2:6	Hb 12:26
Ps 2:7	Hb 1:5
Ps 8:5-7	Hb 2:6-8
Ps 16:1	Hb 2:13
Ps 22:23	Hb 2:12
Ps 40:7-9	Hb 10:5-9
Ps 45:7-8	Hb 1:8-9
Ps 95: 8-11	Hb 3:7-11,15 /4:3,5,7
Ps 97:7	Hb 1:6
Ps 102:26-28	Hb 1:10-12
Ps 104:4	Hb 1:7

Ps 110:1
Ps 110

Hb 1:13
Hb 1:13/ 5:6/ 7:17.21

De citaten worden meestal ingeleid met woorden als: 'De Heilige Geest spreekt' - of 'God spreekt' (m.u.v. Hb 2:6; 12:21). We kunnen rustig concluderen dat de schrijver in de volledige inspiratie van het OT geloofd, elk daarin geschreven woord is een woord van JHWH.

De schrijver van de brief beschouwt alle instrumenten en alle gebeurtenissen van het OT als voorbeelden (Hb 8:5 afbeeldingen en schaduw) en legt met grote nadruk uit dat deze allen zijn vervuld in Jezus Christus. Jezus lost de beloften in en heeft ze tot werkelijkheid gemaakt.

9. De boodschap

We herkennen een dubbele boodschap. De schrijver richt zich tot gelovigen uit Israël, wij zeggen vandaag vaak 'Messias belijdende Joden'. Hij laat hen zien dat Jezus de vervulling is van het OT

Alle beloften zijn in Hem vervuld

Alle typologie is in Hem werkelijkheid geworden

Alle wetten zijn in Hem volbracht

Daarom hoeven deze gelovigen uit Israël niet meer achterom te zien naar de dingen die in het OT gegeven werden. Ze mogen vooruit kijken, ze hebben een grote roeping gekregen, met Christus erfgenaam geworden, wanneer ze volhouden in geloof tot het einde is gekomen.

Daarnaast richt de schrijver van de brief zich ook tot de gelovigen uit de volken/heidenen. Het doel wordt hen voor de ogen getekend. Ook mede-erfgenaam te zijn met Christus om straks met Hem te regeren, mits ook hij bereid is met Christus te lijden en buiten de legerplaats te gaan.

Allereerst toont de schrijver het doel: Jezus Christus en Zijn volmaakt werk, dat ons heil voor nu en de toekomst omvat. Dan roept hij de gelovigen op dit doel voor ogen te houden en na te jagen, opdat hij de voor hem liggende heerlijkheid niet missen zal.

Na deze inleiding willen we ons wat dieper ingaan op de boodschap van de brief.

10. We zien op Jezus

Hebreeën 1-8

Jezus Christus: de Zoon van JHWH (Hb 1)

De brief aan de Hebreeën onthult ons de heerlijkheid van onze Heer. In de hoofdstuk 1:1-3 vinden we een fantastische preludium op het boek.

Vers 1 geeft ons weer wat wezenlijk de inhoud van het OT is:

-God heeft tot de vaders gesproken

Over Gods spreken in het OT worden drie belangrijke mededelingen gedaan:

- a) God sprak door de profeten.
- b) God heeft dikwijls gesproken (vele malen)
- c) op velerlei wijzen gesproken

De inhoud van het woord was Jezus Christus, door heel het OT heen wordt op Hem gewezen.

Hb 1:2-3 geeft het essentiële van het OT door, God heeft door Jezus Christus gesproken.

In Christus hebben we de volkomen openbaring van God, er worden zeven punten over Zijn persoonlijkheid geschreven.

- 1) de erfgenaam van alle dingen
- 2) de Schepper van alle dingen
- 3) de afstraling van Gods heerlijkheid
- 4) de afdruk van Zijn zelfstandigheid (evenbeeld van God)
- 5) Hij draagt alle dingen
- 6) Verzoener van onze zonden
- 7) Heerst aan Gods rechterhand over alle dingen

We zien hier al Zijn ambt als:

- 1) Profeet (God heeft door Hem gesproken)
- 2) Priester (reiniging van onze zonden)
- 3) Koning (heerst met God)

We hebben in Christus het evenbeeld van God zelf, God wordt ons voor ogen getekend. De onzichtbare God wordt zichtbaar. Hij treedt door Jezus op en voert Zijn plan door Jezus uit.

Het eerste dat van Jezus gezegd wordt is: Hij is de erfgenaam van alle dingen. Dat is het belangrijkste en mooiste dat door inspiratie door de Heilige Geest over Jezus gezegd kan worden. Alles wat in Adam verloren ging, wordt door Christus teruggewonnen. Hij is de erfgenaam, dwz de eigenaar van deze wereld en alles wat erop is, ook de mensen.

Hb 1:2 laat ons de Heer zien als de erfgenaam, daar draait alles om in deze brief.

Jezus Christus: is de Zoon van JHWH

In dit gedeelte wordt Hij de zoon genoemd (5), ook God genoemd [(6), allen moeten Hem aanbidden en alleen God mag aanbeden worden]. Hij wordt ook Heer genoemd (10).

Van Hem wordt gezegd: "Hij is zoveel meer geworden dan de engelen" (4).

Hb 1:5 Christus is de Zoon, de engelen zijn dienstknechten

Hb 1:8 Christus op de troon, de engelen zijn Zijn onderdanen

Hb 1:10-11 Christus is de Schepper, de engelen zijn geschapen

Om dit aan te tonen wordt uit het OT en in het bijzonder uit de Psalmen geciteerd (5,6,8,9,10) Jezus staat hier voor ons in hoog verheven majesteit - Hij is God zelf.

Daarom: 'hoort naar Hem!' God sprak in het verleden, luister nu naar Jezus!

Jezus de mensenzoon Hb 2 en 3

Nadat de schrijver de verhevenheid van Jezus, de Zoon van God, heeft onthuld en ons vermaand heeft om naar Hem te luisteren, wordt Jezus ons nu als mensenzoon getekend.

Verschillende namen of titels komen naar voren:

Hb 2:9) - Jezus - 10) Leidsman - 12) Broeder - 14) Overwinnaar - 15) Verlosser - 17) Hogepriester - 18) Helper - Hb 3:6) Zoon.

Jezus is de ware en volkomen mens en van Hem zegt de auteur: "allen dingen zijn onder Zijn voeten onderworpen" (Hb 2:8).

De mens (Adam) was aangesteld om te heersen, maar werd door de zonde gecorrumpeerd en is sedertdien niet in staat in recht en gerechtigheid de schepping te onderhouden.

Jezus heeft deze taak nu naar Zich toe getrokken en zal die opdracht vervullen. Hij die *meerder* was dan de engelen is daartoe voor korte tijd *minder* dan de engelen gemaakt (Hb 2:7).

Waarom werd Jezus mens?

- 1) opdat Hij voor ons de dood proeven zou (Hb 2:9)
- 2) om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen (Hb 2:10)
- 3) opdat we geheiligd worden (Hb 10:11)
- 4) om de macht van de duivel te niet te doen (Hb 2:14)
- 5) van angst te verlossen (Hb 2:15)
- 6) opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou zijn (Hb 2:17)
- 7) ons te hulp kan komen

Om ons te kunnen verhogen en te redden uit de diepte van zonde en dood, moest Zijn weg ook door die diepte heengaan.

- 1) vanwege het lijden van de dood (Hb 2:9)
- 2) door lijden te heiligen (Hb 2:10)
- 3) door de dood heen (Hb 2:14)

Zo zien we Jezus, de Zaligmaker en broeder en er wordt van Hem getuigd in de laatste verzen van dit hoofdstuk: Hij kan helpen (Hb 2:18)

Met die informatie gaan we naar Hb 3:1: "*Daarom, heilige broeders, deelgenoten aan de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus.*"

Jezus is meerder dan Mozes Hb 3:3

De belangrijkste persoon voor de Hebreëen was wellicht Mozes, maar Jezus meerder.

Mozes was getrouw in zijn huis, dat was Israël het volk dat hij uit Egypte had mogen leiden. Mozes was getrouw, vaak lezen we van hem dat hij precies deed weet de Heer hem had opgedragen.

Maar Jezus is meerder, zijn huis zijn wij, als we tenminste tot het einde toe volharden (Hb 3:6) Zijn huis is niet de gemeente. De gemeente is niet aan

een 'wanneer' of een 'tenzij' gebonden. Zijn huis zijn wij, die met Hem in het 1000 jarig rijk zullen regeren - met Hem - zullen erven.

Hb 3:3, Jezus is de bouwer, Mozes de manager

Hb 3:5, Jezus is de Zoon, Mozes was de knecht

Hb 3:7-8, verhard je harten niet, t.t.v. Mozes gebeurde dat wel, ze hadden geen geloof/vertrouwen, slechts 2, Jozua en Kaleb, mochten het beloofde land binnentrekken.

Hb 3:19, zij konden niet binnengaan. Hoe zit dat met ons?

Daarop twee vermaningen:

Hb 4:1/ *"Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is"*

Hb 4:11/*"Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen."*

De volle erfenis Hb 4:14-6:20

De brief aan de Hebreeën laat ons Jezus zien als de Zoon van God, meerder dan de engelen. Als mensenzoon, nederiger dan de engelen. Om onze broeder te worden heeft Hij deel gekregen aan vlees en bloed. Daarmee is ons het doel van de menswording duidelijk gemaakt maar ook de weg naar dat doel: 'opdat Hij - door de dood - ons zou verlossen en tot heerlijkheid zou brengen'.

Nu vat de schrijver de openbaring van Jezus Christus als Zoon van God en Zoon des mensen samen in de titel 'HOGEPRIESTER' die:

Hb 4:14, Zoon van God is

Hb 4:15, op dezelfde wijze als wij is verzocht

De hogepriester is de vertegenwoordiger van mensen bij God, gelijktijdig is hij ook de vertegenwoordiger van God bij mensen. Hij treedt namens beide partijen op.

Nu neemt de auteur de gelegenheid om te bewijzen dat Jezus de ware Hogepriester is:

De ware Hogepriester

Hb 5:1 Hij is uit de mens voortgekomen, waardoor Hij mensen bij God kan vertegenwoordigen

Hb 5:4-6 Hij moet door God geroepen zijn, zoals ook Aäron

Hb 5:7-10 Hij moet gaven en offers brengen. Door lijden en dood is Hij oorzaak geworden van eeuwig heil.

Jezus is Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, werkelijk ook Koning en Priester in één persoon.

Daarover heeft de schrijver nog veel te zeggen, dat kan hij helaas niet omdat de hoorders tot wie hij zich richt nog kleine kinderen zijn (Hb 5:11-14).

Laten we dit persoonlijk maken?

Hebben *wij* de volle rust in Hem gevonden? Gods Woord spreekt krachtig tot ons, het is een zwaard en dringt diep door tot in ons diepste wezen. Hoe nodig hebben wij die Hogepriester, die de hemel is doorgedaan en ons vertegenwoordigt bij God de Vader? Hij weet alles, begrijpt alles, want als mens heeft Hij volkomen deelgehad aan de dingen waarin wij leven, uitgenomen de zonde. Wij mogen naderen tot God met vreugde omdat we gewassen zijn in Zijn bloed. Bent u die weg gegaan?

Tot het einde Hb 6

Een allesbeslissende vraag moet worden beantwoord. Hoe kunnen gelovigen tot het einde in heiliging hun erfenis, welke hen is beloofd, bereiken? De verlossing door Jezus is helemaal gratis, we kunnen niets doen om daar 'recht' op te hebben. Ze is ons gegeven en een onaantastbaar bezit voor allen die geloven. Maar toch is er een onderscheid tussen gelovigen, hoe leven zij? Als gelovigen kunnen we de 'kantjes' erbij aflopen of ons ten volle met overgave inzetten voor de zaak van de Heer. Daar gaat het over in Hebreeën 6.

1) *Over wie gaat het? Hb 6:4-5*

- a) allen waren verlicht
- b) hadden de hemelse gaven geproefd
- c) waren deelgenoten geworden van de Heilige Geest
- d) hebben Gods Woord geproefd
- e) hebben de krachten van de toekomstige eeuw gesmaakt

Ze waren, zoals het in Hb 5:13 staat nog kinderen, maar wedergeboren!

2) *Waar worden ze voor gewaarschuwd?*

Ze verkeerden in groot gevaar, namelijk 'af te vallen' Hb 6:6, dan is terugkeer niet mogelijk.

Waar zouden ze van af kunnen vallen? Dat kan niet de verlossing zijn, die weg waren ze gegaan en die zegen hadden ze ontvangen. Het gaan niet om iets dat achter hen lag, maar juist om iets dat voor hen lag.

Hier moeten we denken aan Israël wanneer we hen voor de eerste keer voor de grens van het beloofde land zien aankomen. De deur stond open. 1Cor 10:1-4 beschrijft hoe het volk tot die deur was genaderd. Ze waren uit Egypte getrokken, ze hadden deel aan de verlossing en de zegeningen. Ze werden neergeveld in de woestijn (1Cor 10:5). In Hb 3:19 staat dan hun probleem: "ze konden niet ingaan vanwege hun ongeloof".

Zo kunnen ook gelovigen pal voor de deur de kroon missen wanneer ze de open deur niet doorgaan. Het gaat niet om hun redding, maar om het

deelhebben aan het koninkrijk waar Christus regeren zal, zij zullen niet samen met Hem regeren!

Die hoop moet tot het einde toe vast worden gehouden, zo moeten navolgers worden van Kaleb en Jozua, zij mochten als enigen het beloofde land binnen gaan.

We moeten de voorloper volgen, Hij is de weg gegaan en is Hogepriester naar de ordening van Melchizedek.

-tegelijk Priester en Koning

Een priester die van zonde verlost en een koning die de erfenis geeft.

We vinden meer plaatsen in de Bijbel waarin het onderscheid tussen gelovigen wordt beschreven:

*1Cor 3:11-14, daar is sprake van vuur dat louter, veel hangt af van de kwaliteit van het geloofsleven, maar de gelovige zelf zal behouden worden.

*Heb 6:7-8, dezelfde aarde, maar tweeërlei vrucht

*Joh 15:6, de rank die verdort en buiten geworpen wordt.

*2Cor 5:10, we moeten voor de rechterstoel van Christus openbaar worden.

Het is dus een ernstig te nemen waarschuwing voor ons gelovigen om tot het einde toe de hoop vast te houden.

Tot het einde is ook een kenmerkende uitdrukking in de brief aan de Hebreëen:

Hb 3:6 de hoop tot het einde vasthouden

Hb 3:14 het geloof tot het einde toe vasthouden

Hb 6:11 dezelfde inzet

In het vuur wordt openbaar wat ons leven als gelovige waard was, God is een verterend vuur.

Over dit gedeelte Hb 6 zijn er nog andere inzichten:

- 1) Sommigen stellen dat het hier niet om wedergeboren personen gaat. De mensen van Hb 6:4-6 zijn niet dezelfde als die van Hb 6:9-10. Vers 11 en 12 weerspreekt dat volgens mij.
- 2) Anderen zeggen dat de zaligheid waarover hier wordt gesproken de verlossing is, de vergeving van zonden. Maar kunnen we die verdienen, zoals Hb 6:10 schrijft? Hb 6:10-11 spreekt toch van de zaligheid die daardoor 'verdiend' wordt.

Let op: het gaat om de vóór ons liggende zaligheid waarvan in Hb 9:28 staat dat Christus die eenmaal gekomen is om de zonden van velen weg te nemen, *voor de tweede* keer zonder zonde gezien zal worden....door hen die Hem verwachten tot zaligheid.

Deze hoop moet het vaste anker (Hb 6:19) voor ons als gelovigen zijn. En op die weg is Jezus ons als Voorloper voorgegaan.

11. Hogepriester naar de ordening van Melchizedek

Hebreëen 7-10

A) Zijn persoonlijkheid - Hb 7

De grote openbaring die de Hebreëen schrijver ons geeft met betrekking tot de Heere Jezus is Zijn ambt als Hogepriester naar de ordening van Melchizedek. Hij is Priester en Koning tegelijk.

Priester om ons van onze zonden te verlossen en reinigen. Koning om over de gereinigde aarde heerschappij te voeren.

Melchizedek = koning der gerechtigheid

Hb 5:6/ *Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.*

Hb 5:10/ *Door God is Hij Hogepriester genoemd naar de ordening van Melchizedek.*

Hb 6:20/ *Daar is de Voorloper voor ons binnengegaan, namelijk Jezus, Die naar de ordening van Melchizedek Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid.*

Om deze dubbel-functie te begrijpen gaan we eerst kijken naar de historische Melchizedek.

Van hem lezen we in Genesis 14:17-20, daarna blijft het stil tot Psalm 110:4, daarna horen we in Hb 6 en 7 weer van Hem.

Hb 7:1/ *Deze Melchizedek was namelijk koning van Salem, een priester van de allerhoogste God.*

We lezen nergens van een stamboom, wat zeker in Genesis opmerkelijk is. Zonder vader en zonder moeder, type van de eeuwigheid.

Op wonderbare wijze verenigt zich in Hem Priesterschap en Koningschap. In Zijn heerschappij worden *gerechtigheid* en *vrede* samengebracht. Dat is typische Messiaans:

Ps 85:11/ *Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar, gerechtigheid en vrede kussen elkaar.*

Jes 48:18/ *Och, had u maar acht geslagen op Mijn geboden! Dan zou uw vrede geweest zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee.*

Jes 60:17/ *En als uw opzichter stel Ik vrede aan en als uw opziens gerechtigheid.*

Deze Melchizedek is meerder dan Aäron, Hij zegende Abraham, van wie Levi en ook Aäron afstammelingen zijn. Abraham erkende de verhevenheid van Melchizedek door Hem 10-en te schenken.

Jezus is Hogepriester, maar hoe kan Hij uit de stam van Juda Hogepriester zijn, dat moet toch een Leviet zijn?

Hb 7:12/ *Als het priesterschap verandert, vindt er immers ook noodzakelijkerwijs een verandering van de wet plaats.*

Dit betekent dat er al een ordening was vòòr die van Aäron, namelijk die van het eeuwige leven en niet van de wet, waaraan de dood aan is gekoppeld.

Melchizedek is type van de Zoon van God Hb 7:3. Alles wat we van Melchizedek weten zien we in Jezus Christus vervuld.

1) Hij is koning van gerechtigheid en vrede

- 2) Priester van de Allerhoogste God
  - 3) Zonder begin of einde - dus eeuwig
  - 4) Hij is in de kracht van het eeuwige leven voortgebracht
- Wanneer we Aäron met Christus vergelijken, dan is het zonneklaar dat Christus veel groter is.

Hb 7:19-20/ *Christus brengt ons tot God, de wet kon dat niet*
Hb 7:21/ *God zelf heeft Hem ingezworen*
Hb 7:22/ *beter verbond*
Hb 7:24/ *blijft tot in eeuwigheid, dus onvergankelijk*
Hb 7:26-27/ *Jezus is zonder zonde en hoefde niet dagelijks voor Zijn eigen zonde te offeren*
Hb 7:28/ *Jezus is de Zoon*

Omdat Jezus zoveel groter is dan Aäron kan Hij volkomen zaligmaken Hb 7:25.

Jezus wordt ons als Hogepriester en Koning voorgesteld.

Op dit moment is Jezus Hogepriester, maar als Koning zien we Hem nog niet. Op dit moment heeft de gemeente niets van doen met wereldlijke heerschappij. Individuele gelovigen hebben wellicht met wereldse heerschappij van doen, maar voor de gemeente ligt daar geen Bijbelse opdracht. De gemeente behoort tot een verborgen koninkrijk.

Velen hebben geprobeerd dat koninkrijk te stichten, een Godsstaat op aarde te verwezenlijken, geen onbekende namen vinden we in die rij: Augustinus, Savonarola, Calvijn, Zwingli, maar ook mannen als Karel de Groten Hitler, het lukte nooit. Wellicht binnenkort zal een laatste poging worden ondernomen worden, dan denken we aan het laatste wereldrijk onder leiding van de antichrist en de valse profeet.

De gemeente draagt momenteel het priesterambt met Christus, straks zullen we met Hem regeren. Wanneer Jezus terugkomt zal Hij het koninkrijk erven en oprichten en wij zullen met Hem regeren (Opb 21:4).

We hebben over de persoonlijkheid van de Heer gelezen in Hb 7. Hij is meerder dan Aäron, Hij is de Zoon van God daarom kan Hij ons redden.

Wat is Zijn bediening?

Zijn ambt Hb 8

Zijn tempel Hb 9

Zijn offer Hb 10

B) Zijn ambt - Hb 8

JHWH heeft met Zijn volk een verbond gesloten. Zij moeten een koninklijk priesterschap vormen. Dat betekent dat ze de heerschappij over de aarde, zoals die ooit aan Adam gegeven was, weer vorm moesten geven. De volken onderwijzen in de dingen die van God zijn, hen bij God brengen, om zo voor alle volken tot een zegen te zijn.

Exodus 19:5,6 *“Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, **u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn.** Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken”.*

Dit alles werd in typen voorgesteld, de tabernakel en later de tempel, daar zetelde God, daar woonde Hij, vandaaruit regeerde Hij.

Aan deze taak, dit voorrecht om Gods volk te zijn waren wel voorwaarden verbonden. Die voorwaarden waren uitgebreid beschreven in

Deuteronomium 28. Gehoorzaamheid aan God zal zegen brengen, ongehoorzaamheid zal Gods woede en vloek afroepen. Wanneer we de geschiedenis van het volk volgen, zowel in OT als ook in het NT, dan weten we helaas maar al te goed dat de ongehoorzaamheid sterker bleek dan de gehoorzaamheid. De Hb schrijven stelt het zo:

“Want zij bleven niet in Mijn verbond en Ik heb geen acht meer op hen geslagen, zegt de Heere” (Hb 8:9)

Het is in en door Jezus Christus dat er sprake is van een beter ambt, een beter verbond op betere beloften gebaseerd.

Jezus Christus is de middelaar van een beter verbond

Het gaat om een nieuw verbond met Israël, daarover lezen we in Jeremia 31:31-34. Dit verbond zal beter zijn dan het oude verbond want het wordt met een nieuw mens en nieuwe mensen gesloten, mensen met een nieuw hart waarin de wet geschreven staat.

Bij de Hogepriester naar de ordening van Melchizedek hoort een volk, een nieuw volk.

De gemeente leeft uit geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten en heeft alles in Christus (Efeze 1). De gemeente heeft op dit moment de priesterlijke bediening en wordt op aarde geleid door de Heilige Geest, totdat ze in mag gaan in het Vaderhuis. Daarna zal Israël met Juda op aarde het koningschap zichtbaar maken, wanneer hun Koning komt. Zij zal dan een volk tot zegen van de volkeren en heel de aarde worden.

Op dit moment is dat koningschap nog niet zichtbaar, de Koning is immers afwezig, maar alles zal anders worden wanneer Hij samen met Zijn gemeente terugkeert om op aarde Zijn Koninklijke bediening uit te oefenen.

C) Zijn Tempel - Hb 9

We hebben een grote hogepriester is de jubel van de Hebreeënbrieff. De belangrijkste dag van de hogepriesterlijke dienst in het OT was de Grote Verzoendag. Op die dag betrad de hogepriester de tempel en het heilige der heilige in het bijzonder (Leviticus 16). Dit werk was een type van en vond zijn vervulling in en door Jezus Christus.

Deze dingen worden ons in Hebreeën beschreven en uitgelegd.

Hoogtepunt van de dag was het moment waarop de hogepriester het heilige de heilige binnenging met het bloed van het zondoffer en voor het volk verzoening mocht bewerken, dat deed hij door dit bloed op het verzoendeksel op de ark te sprenkelen.

In de ark lag de wet, op die ark lag het verzoendeksel met aan weerszijden de cherubim met daartussen de wolk van de heerlijkheid des Heren. JHWH zelf dus.

De Hogepriester naderde als vertegenwoordiger van het volk dat gezondigd had. Het volk was 'dood' voor de heilige God, maar de hogepriester bracht het bloed als teken daarvan dat het leven al prijsgegeven was, de zondaar dus niet hoefde te sterven. Een plaatsvervangend sterven voor de mens had plaatsgevonden door middel van het offerdier.

Lev. 17:11 *“Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt”.*

Deze handeling was een schaduw van de werkelijkheid (Hb 8:5). Als schaduwbeeld had de grote verzoendag veel beperkingen:

*niet iedereen mocht uiteraard het heilige der heilige betreden, de voorhang maakte de scheiding fysiek.

*ook de hogepriester mocht niet zomaar binnen lopen, slechts één keer per jaar, hij alleen, niet zonder bloed.

Je kunt zeggen dat een een 'nog niet' over de grote verzoendag lag, nog niet voor iedereen, niet op ieder moment.

Dit 'nog niet' is door onze Heer weggenomen, de voorhang die scheiding maakte is van boven af weggescheurd, de toegang is vrij (Hb 9:11-12).

- Hij is gekomen als Hogepriester
- Hij is door de meer volmaakte tempel gegaan
- Hij is met Zijn eigen bloed gekomen
- Hij heeft eeuwig verlossing gebracht

Dat alles hoort bij het Nieuwe Verbond. Jezus is Zijn tempel binnen gegaan, de hemel, Zijn bloed kwam voor Gods troon.

Een testament wordt pas dan werkzaam wanneer iemand sterft, door Zijn dood heeft Jezus het Nieuwe Verbond/Testament werkzaam gemaakt.

Nu zien we in Hb 9:24-28 op de Grote Verzoeningsdag dat Jezus het heiligdom is binnengegaan, een heiligdom niet met mensenhanden gemaakt.

Let op: De Hogepriester is het heiligdom binnen gegaan, maar Hij is nog niet klaar. *Hij is nog niet naar buiten gekomen.* Hij zal komen voor allen die Hem verwachten tot hun zaligheid, dat zal het begin van het 1000 jarig vreedrijk wezen. Hij zal als Koning heersen.

Hb 9:26/   verschenen om door Zijn offer de zonde teniet te doen

Hb 9:24/   is verschenen voor Gods aangezicht

Hb 9:28/ zal voor de tweede keer verschijnen en gezien worden door hen die Hem verwachten.

Dit uur nadert snel, ik denk dat het zaak is dat we daar alles voor inzetten opdat we niet beschaamd zullen staan. Dat is ook een ernstige vermaning in deze brief, die we ter harte moeten nemen.

We hebben het gehad over onze grote Hogepriester (Hb 7), Zijn heerlijkheid gezien. Hij is de Zoon van God, meerder dan Aäron. Ook Zijn werk is meerder dan het werk van de hogepriester van het OT.

We zagen dat Zijn ambt belangrijker is (Hb 8) en Hij Zijn tempel in de hemel is binnengegaan (Hb 9).

Nu willen we gaan kijken naar Zijn offer dat Hij op Golgotha heeft volbracht.

D) Zijn Offer - Hb 10

De verlossing die door Jezus Christus wordt gebracht is een soort van twee-eenheid. Zijn eerste en zijn tweede komst horen bijelkaar, zonder die beiden samen is het werk niet volkomen.

Hb 9:26/ Hij is eenmaal verschenen

Hb 9:28/ Hij zal een tweede keer gezien worden

Hij is de hogepriester, daarom moet Hij offeren om ons nader bij God te brengen.

Hij heeft Zichzelf als offer gegeven (Hb 9:14). Hogepriester naar de ordening van Melchizedek.

Hij moet echter ook Koning worden, de troon van David herstellen.

We zien twee lijnen:

Kruis en Troon

Offer en Kroon

Om deze dingen beschrijft de Hebreeën brief zo prachtig over onze Heer.

Hb 7 => Hogepriester

Hb 8 => Zijn Ambt

Hb 9 => Zijn tempel

Hb10=> Zijn bloed

Jezus zal terugkeren op de aarde, dat is het heerlijke doel dat we voor ogen mogen hebben en in zorg en strijd mogen houden, wat een troost.

In Hb 10:7 lezen we Zijn belofte: *'Zie Ik kom'*! Laten we beseffen dat dit werd geschreven na Zijn hemelvaart. We zien een nauwe verbinden met Opb 19:11-16 en 22:7,12,20.

Het wezenlijke van de OT-ische Godsdienst is de offerdienst, vooral op Grote Verzoendag, maar steeds staat het offer centraal. Ook deze offerdienst was een schaduw dient en wees naar het volmaakte offer dat de Here Jezus heeft gebracht.

Hb 10:1/ elk jaar weer, dus niet volkomen

Hb 10:3/ de herinnering blijft

Het is onmogelijk dat het bloed van stieren de zonden van de mens verzoenen kan.

Maar let op: Jezus is gekomen: Zie Ik kom! Wat een besluit is dat van de Heer, maar ook van God. Hij komt met het door de Vader voorbereid menselijk lichaam om een nieuwe offerdienst op te zetten dat de vervulling van het oude verbond is.

Hb 10:14/ tot in eeuwigheid volmaakt. Jezus heeft het volbracht en zit nu aan de rechterhand van God en wacht (Hb 10:13). Waarop? Op het moment waarop Zijn vijanden tot een voetbank gemaakt worden.

Hiermee heeft de schrijver de geweldige onthulling van persoon en werk van Jezus Christus volledig gemaakt. Hij heeft ons langs de hoogte en door de diepte gevoerd en getoond wat God voor ons gedaan heeft.

Wat moeten wij doen?

We hebben die nieuwe weg gezien, die weg voert door het offer van de Here Jezus, door de voorhang, namelijk Zijn vlees, dat geofferd werd.

Daarom!!!!

Hb 10:22/ laten we tot Hem naderen

Hb 10:23/ laten we de belijdenis vasthouden

Hb 10:24/ laat ons liefhebben

Hb 10:25/ laten wij de onderling bijeenkomst niet nalaten

Ons oog moet gericht zijn op de dag die naderbij komt (Hb 10:25). Deze dag staat bij de auteur steeds voorop:

Hb 10:37/ noch een heel korte tijd en Hij zal komen

Hb 10:26/ zondig niet!!

Er was in het OT geen verzoening voor moedwillige zonde, hoe ernstig als een gelovige wel moedwillig zondigt? Dat is verachten van het kruis van Christus en het bloed van het nieuwe verbond met de voeten treden (Hb 10:29). Het is verschrikkelijk zo de levende God te naderen, daarom vermaant de schrijver:

Hb 10:35/ werp je vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt.

Het doel staat ons daarom voor ogen:

Hb 10:36/ Gods wil volbrengen

Hb 10:35/ een grote beloning

Geloof en volharding in geloof tot het einde toe is wat nodig is. Dat betekent dat we onze ogen gericht moeten houden op het doel en ons nergens door af te laten leiden.

E) Door het geloof - Hb 1

Duidelijk is nu dat de Schrijver onze ogen wil richten op het doel en de gelovige oproept daarvoor te gaan.

De verbinding tussen de gelovigen en het doel is geloof, dat zagen we al in Hb 10:37, daarop volgt een magistrale tekst:

Hb 10:38 /Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven

Hoe belangrijk is dit geloof dan wel niet? Daarom gaan we nadenken over het geloof.

- 1) Wat is geloof
- 2) Wat bewerkt het geloof?

1) Wat is geloof?

Hb 11:1/ Het draait om iets dat toekomstig en onzichtbaar is.

*Het is een vaste grond van de dingen die we hopen

*Het is bewijs van wat we niet zien

Anders gezegd: Het geloof kent het toekomstige en ziet het onzichtbare.

Tegen de achtergrond van de brief aan de Hebreëen mag je dit vaststellen: Het is geloof dat zich naar het doel, de erfenis uitstrekt....

Wat is de inhoud van het geloof van de gelovigen?

Hb 11:6/ Dat God (JHWH) is en een beloner is voor wie Hem zoeken.

Het getuigenis van het toekomstige en onzichtbare werd de vaders gegeven. De schrijver ziet een lange rij van getuigen staan, van hen allen zegt hij:

Hb 11:3/ *“Door het geloof zien wij in dat de wereld tot stand gebracht is door het Woord van God, en wel zo dat de dingen die men ziet, niet ontstaan zijn uit wat zichtbaar is”.*

We komen in dit gedeelte een aantal keren het woord ‘beloofd/belofte’ tegen Hb 11:9, 11, 17, 33, 39 dan lezen we in

Hb 11:13/ zij hebben de vervulling niet verkregen ook in Hb 11:39.

2) Wat bewerkt het geloof?

We zien dat alle OT-ische gelovigen die uitzagen naar de heerlijke erfenis, het koninkrijk van Jezus Christus, er bij zullen zijn wanneer Hij terugkomt om Zijn rijk te vestigen.

Nu gaan we de OT-ische gelovigen nader bekijken die al deze dingen geloofden en hun leefden daarop inrichten, kunnen we van hen leren?

We zien Adam er niet bij staan, hij staat in de Bijbel te boek als vertegenwoordiger van de zondige mens, door Adam kwam de zonde de wereld in.

Hb 11:4/ als eerste lezen we van **Abel**, die door zijn offer zijn geloof bewees en zo werd duidelijk gemaakt dat we verzoend worden door het bloed en niet door eigen werk, waar kaïn een type van is. Abel was de eerste die door de dood heen tot het leven inging.

Hb 11:5/ **Henoeh** heeft de dood niet gezien. Henoeh verkondigde de komst m.n. terugkomst van de Heer, dat wordt onderstreept door

Judas 14: *“Ook over hen heeft Henoeh, de zevende vanaf Adam, geprofeteerd, toen hij zei: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen”*. Dan horen we ook van oordeel en verlossing van gelovigen.

Hb 11:7/ **Noach** zag in geloof wat nog niet gezien werd, het grote gericht, type van de Grote Verdrukking en maakte de ark tot redding van zijn huis, dat is een type van de bewaring van de rest Israël. (Rm. 11, Elia 7000 - Rm 11:7, de uitverkorenen - Jes. 7:3 Sear-Jasub = een rest wordt behouden - Am 5:15 Misschien zal de HEERE, de God van de legermachten, genadig zijn voor het overblijfsel van Jozef.”)

Hb 11:7-12/**Abraham** ontving de belofte van het erfdeel maar woonde als een vreemdeling met Izak en Jacob, deelgenoten van de belofte. Hij verwachtte de stad waarvan God zelf de bouwmeester was. Hij zag ‘mijn dag’ zei Jezus Johannes 8:56.

We zien hoe het woord van God voor hen alles bepalend was in hun leven. Dat lezen we ook wanneer we nu Hb 11:11-40 volgen.

Hb 11:11/ **Sara**, heeft kracht ontvangen ondanks haar hoge leeftijd, uit haar zijn het volk en de Koning, Messias geboren.

Hb 11:17/ Voor de 2e keer wordt **Abraham** genoemd, door geloof offerde hij de erfgenaam van de belofte, terwijl hij dacht dat God hem terug kon geven. Geloof in de opstanding uit de dood.

Izak, Jacob, Jozef leefden met blik op de toekomst gericht wat blijkt uit hun handelingen in hun leven.

Hb 11:26/ Mozes, koos ervoor door het volk slecht behandeld te worden.

Wanneer we bereid zijn met Hem lijden, dan zullen we ook met Hem heersen.

Mozes verliet Egypte, de geloofsweg die begon met het Passcha en door de Rode Zee ging, hij hield de belofte voor ogen.

De Heilige Geest noemt hier niet de tijd van het ongeloof van het volk (opstand en 40 jaar in de woestijn) maar gaat direct naar de inname van Jericho en in **Rachab** zien we weer een getuige van geloof.

Hb 11:35 getuigt wel heel krachtig van de opstanding. Ze hebben de belofte niet verkregen, maar slechts van verre aanschouwd, er hun vertrouwen opgesteld.

3) Daarom ook wij!

Hb. 12-13

Ook wij zien Jezus, de Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, de Koning van gerechtigheid en vrede. We zien Hem als de onveranderlijke erfgenaam van het rijk van God, waarop wij wachten.

We zien de wolk van getuigen, die met hun leven hebben laten zien, dat ze het doel kenden en nastreefden. Ze hebben geduld geïmproviseerd dikwijls ervoor geleden.

Wanneer we hierover nadenken, dan zien we dat dit een appél aan ons is:

Daarom! Laten ook wij!

Jezus, de mensenzoon is de lievelingsnaam van de Hebreeënbrief, Jezus het begin en de voleinder van ons geloof. Jezus zag op het doel. Hij nam het kruis op Zich vanwege het doel: Zijn Rijk, Zijn Weg, van kruis tot heerlijkheid.

Hb 12:2/ zijn weg

Hb 12:3/ tegenspraak van zondaren

Hb 13:12/ Zijn lijden buiten de de poort

Zo werd Jezus de middelaar van het nieuwe verbond. Hij werd voor velen de deur die tot de heerlijkheid voert.

Hb 13:20/ Hij is de grote en goede Herder

Hij heerst over de eeuwigheid, over het kruis, met armen wijd uitgespreid is Hij het middelpunt van de wereldgeschiedenis, onze jaartelling geeft dit belang aan.

Hb 13:8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde tot in eeuwigheid.

Nu wij!

Wij hebben de eerste stap gezet, we hebben door onze Middelaar, toegang tot het heilige daarom:

Hb 12:22/ U bent genaderd tot de berg Sion - Jezus! (Hb 12:22-23)

Voor ons ligt de erfenis gereed

Hb 12:28/ *“Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied”.*

Moge de Here u zegenen.